

Khách Quan

Nguyễn Sa

Có một ngày trời đất khách quan
Em xoay mặt lại, anh làm người đứng
Theo em địa ngục mấy tầng
Chỉ cho anh chỗ rất gần nhân gian
Chỗ phi lao đứng vài hàng
Anh ngồi ngó miết nắng vàng nhớ em...